

05-Modlitba+DuchSvaty

(2. časť vlastného kurzu FEB)

# slajdu	POPIS	Tip / poznámka
ZOPAKOVANIE		
3	<p>Zdôrazniť, že Boh = láska = zdieľanie samého seba v láske, darovanie sa. Spasený človek = zbožštený človek = žijúci to, čo Boh, tú istú lásku.</p> <p>APOŠTOLÁT = prejav tejto lásky (vlastne by sme týmto pojmom mohli označiť aj všetko Božie konanie, od stvorenia cez vykúpenie až po Koniec sveta – všetko je Božie ohlasovanie a zdieľanie samého seba).</p> <p>Ak tak nežijeme, je to známka, že sme ešte sami dar zbožštenia a Božieho života neprijali a teda ešte len sami musíme byť evanjelizovaní a privedení k viere a k Božiemu životu.</p>	
Čo znamená apoštolovať? Postupnosť uvádzania do kresťanského života		
9	<p>SIEŤ je základná nástroj apoštolátu buniek, ale...</p> <p>Je to vlastne len inak prerozprávaný nástroj starobylého uvádzania ľudí do kresťanského života;</p> <p>Súčasne na neho môžeme pozeráť aj my ako na základný nástroj, akým vôbec začať vytvárať FEB-ky vo svojej farnosti, ak tam žiadne nie sú.</p> <p>Je to teda niečo ako univerzálny nástroj a univerzálna postupnosť akejkolvek efektívnej pastorácie.</p>	
10	<p>V gréckom znení Ježišovho poverenia je len jeden príkaz: ROBTE UČENÍKOV zo všetkých národov (u nás trochu zavádzajúce preložené ako „učte všetky národy“) – všetko ostatné sú len prechodníky, ozrejmujúce ako to robiť: idúc, krstiac, učiac,...</p>	
11	<p>Spomenúť tieto tri kroky v kontraste k onomu protestantskému, kde uverenie – a prípadne ešte krst – stačia na spasenie sa.</p> <p>Nestačí uveriť a dať sa pokrstiť, musíme nastúpiť na cestu komplexnej premeny v Krista, vyzliecť starého a obliecť si nového človeka, ako stále opakuje Písmo, aby sme tak spásu, ktorú sme v krste dostali, aj skutočne prijali.</p>	
12	<p>Tejto schéme sa netreba nijako zvlášť venovať, stačí na ňu letecky poukázať ako na ilustráciu toho následného „učenia sa“ z predchádzajúceho slajdu.</p>	
13	<p>Ideme PRAVÝM stĺpcom odhora dole.</p> <p>V pôvodnom židovskom prostredí:</p> <ul style="list-style-type: none">• PRVÉ OBRÁTENIE (= verím, že je Boh a verím Mu) mal každý Žid za sebou;	

	<ul style="list-style-type: none"> • CESTA OČISŤOVANIA (= zanechávam ťažký hriech a učím sa byť dobrým, spravodlivým a zbožným podľa Božieho zákona žijúcim človekom) je podstatou SZ. každý dospelý Žid ju mal už za sebou. • (ľavý stĺpec) V tejto etape Žid počúval zvesť o Kristovi a zvesť Evanjelia. Ak uveril, nasledovalo • DRUHÉ OBRÁTENIE – úplná vydanosť Bohu, nasledovanie Krista, prechod od „spravodlivého človeka“ k „Božiemu synovi“ – už nie niečo „dodržiavať“, ale niekým „byť“ a niečo „žiť“, Božie synovstvo. • (ľavý stĺpec) Na znak toho sa dal pokrstiť – nová obriezka, nová zmluva. • MYSTAGÓGIA – bol uvedený do sviatostí a sviatstného života s Bohom. • CESTA OSVIETENIA – začal sa učiť žiť svoju novú, v krste darovanú identitu syna Boha. <p>Dôraz: Židia boli na Evanjelium a druhé obrátenie pripravení. Evanjelium bolo logickým pokračovaním toho, čo už žili.</p>	
14	<p>Pohanom tento základ chýbal.</p> <p>Dobre to vidieť na listoch Pavla do Korintu, kde im vyčíta ohavné veci, ktoré robia. Prijali totiž Krista a uverili Mu, ale nemali základ, ono základné poňatie o tom, čo je dobro a čo zlo, vlastne ani nepoznali Boha tak, ako Ho poznali Židia.</p> <p>Pavol to napíše slovami: <i>„Je teda zákon proti Božím prisľúbeniam? Vôbec nie! Ved' keby bol býval daný zákon, ktorý by mohol oživovať, potom by spravodlivosť bola naozaj zo zákona.“</i> ²² Ale Písmo uzavrelo všetko pod hriech, aby veriaci dostali prisľúbenie z viery v Ježiša Krista. ²³ No kým neprišla viera, boli sme zajatci pod dozorom zákona pre tú vieru, ktorá sa mala zjaviť. ²⁴ A tak bol zákon naším vychovávateľom pre Krista, aby sme boli ospravedlnení z viery. ²⁵ Ale keď prišla viera, už nepodliehame vychovávateľovi. ²⁶ <i>Ved' skrze vieru v Kristovi Ježišovi ste všetci Božími synmi.“</i> (Gal 3,21-26)</p> <p>Zákon sám spasit' nemôže, ale pripravuje na vieru v Krista a prijatie spásy. Bez tohto základu ale je nemožné Krista opravdivo prijať a nastúpiť cestu 2. obrátenia.</p>	
15	<p>Preto vznikol KATECHUMENÁT – v ktorom pohanom „nalievali do hlavy“ a do srdca i života a správania sa tie základné pravidlá, ktoré vyučuje Zákon a ktoré Židia už poznali, predovšetkým:</p> <p>DESATORO – morálka, dobro a zlo; DEJINY SZ – čo bolo pred Kristom; JEŽIŠ KRISTUS – systematické spoznanie CIRKEV – čo je, ako žije, čomu sa venuje; EŠTE NIE sviatosti – tie boli súčasťou až <i>mystagógie</i> po krste.</p> <p>CIEĽOM je doviest' ich k 2. obráteniu, kedy sú pripravení vydať svoj život úplne Kristovi a dať sa pokrstiť a naplno sa tak začleniť do Cirkvi a stať sa kresťanmi.</p>	
16	Ukážka, že takto to dodnes funguje v Cirkvi u dospelých.	
17	<p>Len krátko – že aj keď sme boli pokrstení ako deti, aj v tom prípade musíme touto postupnosť prejsť – len, samozrejme, to bude trochu inak. KATECHUMENÁT je aj u detí povinná a nevyhnutná súčasť kresťanského života!</p>	<p>Jeho dnes už degenerované pozostatky v Cirkvi sú vo vyučovaní náboženstva v škole.</p>

18	Ako je to v západnom obrade: dôraz je na tom, že tie tri základné ČERVENÉ štvorce sú rovnaké a na rovnakom mieste a delia ich od seba tie isté zlomy, ktorými sú 1. a 2. obrátenie (oranžové polia v stĺpci vpravo).	
20		POZOR na to, že obe schémy idú opačným smerom – jedna zhora nadol, druhá zdola nahor!
21	<p>SIEŤ kopíruje túto starobylú schému nasledovne:</p> <p>MODLITBA + SLUŽBA = príprava pôdy, tvorba vzťahov, stávame sa priateľmi tých, ktorých chceme evanjelizovať (porov. „Ak je to možné a závisí to od vás, žite v pokoji so všetkými ľuďmi,“ (Rim 12,18) „Kým teda máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich.“ (Gal 6,10))</p> <p>SVEDECTVO + VYSVETĽOVANIE (komentovanie toho, kým sme a čo žijeme a čo si na nás ten druhý všimol) = EVANJELIZÁCIA a PREDKATECHUMENÁT v schéme uvádzania...</p> <p>PRVÉ OBRÁTENIE – dotyčný prijíma Vaše ohlasovanie, má záujem.</p> <p>POZVANIE + pokračujúce VYSVETĽOVANIE = upevňovanie jeho rozhodnutia a dokonca časom zapojenie do riadneho programu katechumenátu vo farnosti</p> <p>DRUHÉ OBRÁTENIE</p> <p>PLNÉ ZAČLENENIE DO BUNKY + AJ DO FARNOSTI – začiatok aj sviatostného života a „chodenia do kostola“. Neznamená to, že by to nerobil v nejakej forme už dovtedy, ale až teraz sa pre to rozhoduje aj naplno a zaväzuje sa k tomu. Na znak toho prijíma krst, alebo ak pokrstený už bol, pristupuje ku generálnej spovedi a k Eucharistii.</p> <p>Poznámka: Ako vidíme, na rozdiel od bežnej praxe „chodením do kostola“ apoštolát a „obracanie“ iných začínať, v skutočnosti sa tým proces uvedenia do kresťanského života končí a vrcholí tým!!!</p>	Netreba sa tomu nijako prehnane venovať, len poukázať, že tie prvky, ktoré sme videli v procese uvádzania do kresťanského života Cirkvi, sú len pod trochu inými menami aj v nástroji SIEŤ FEB.
22	<p>Na lepšie pochopenie porovnanie s tromi krokmi lásky Johna Powella SJ.</p> <p>Evanjelizovať = milovať toho druhého = nesnažiť sa ho násilne meniť či manipulovať ho, ale dodávať mu odvalu, aby sa sám rozhodol zmeniť, motivovať ho k zmene a k obráteniu!!! Apoštolát nie je násilný proces a nie sme to my, kto „meníme“ a „obraciame“ a „presvedčame“ a „naliehame“. Len trpezlivo a s láskou posmeľujeme druhého, aby sa otváral Božej milosti, ktorá má moc premeniť jeho srdce!!!</p> <p>Niekedy na to v svojej horlivosti a v snahe už už vidieť výsledky zabúdame! Často potom ľudí skôr odstrašíme a oni utečú, než by sme ich síce o niečo neskôr, ale získali!</p>	
Nasleduje krátky prehľad postupnosti SIEŤ		
24	<p>Najprv si teda určíme, s kým sa ideme spriateliť, zblížiť, investovať do neho svoju lásku, (aj) citovo sa v ňom zaangažovať, venovať mu svoj čas, energiu, možno dokonca prostriedky a peniaze. Definujeme si OIKOS ako pole svojej pastoračnej pôsobnosti (niečo ako svoju osobnú „farnosť“) a osobnej zodpovednosti pred Bohom, ktorý ma k týmto ľuďom posielal.</p> <p>Neznamená to, že príležitostne nebudeme evanjelizovať aj iných ľudí, ale s týmto oikosom budeme pracovať systematicky a dôsledne.</p>	
25	Začneme sa za nich pravidelne, po mene, modliť. To je prvý prejav lásky, že im venujeme svoj čas verne a pravidelne v modlitbe, menovite za každého.	Citácia vpravo je z manuálu, myslím.

26	<p>Zdôrazniť, že cieľom služby je spriatelíť sa! Vytvoriť vzťah. Nejde teda o to stať sa druhým poskokom a sluhom. Ani o službu v štýle „poslúž a tým to končí“. Keďže naše možnosti sú obmedzené, je dobré slúžiť takým spôsobom a formou, ktorá k tomu priateľstvu a zblíženiu sa vedie!</p> <p>Povedané hnusne a odporne: neslúžime im preto, aby sme im poslúžili, ale aby sme si s nimi vytvorili vzťah a mohli im poslúžiť tým spôsobom, o ktorý nám ide najviac a to je večný život a spása v Kristovi, zbožštenie sa! Podľa slov Krista: „<i>Ved' čo osoží človekovi, keby aj [s našou pomocou] celý svet získal, a svojej duši by uškodil?!</i>“ (Mk 8,36)</p>	Dtto
27	<p>Naše svedectvo musí byť komentované – odkiaľ, prečo, vďaka komu sme akí sme, žijeme, čo žijeme, robíme, čo robíme! Inak by si ľudia mohli mylne mysliť, že je to naša zásluha, že sme proste „skvelí ľudia“!</p> <p>SVEDECTVO = ohlasovanie Krista: „<i>Vďaka Kristovi som, čím som. On je tajomstvom môjho života! On ma zmenil!</i>“ Som zlý a hriešny človek, ale Ježiš ma zmenil a zachránil!</p>	
28	<p>Druhý človek naše svedectvo možno na prvý raz ani neprijme. V pohode, nevnučujeme sa mu (To je dôležité! Známy Ježišov výrok „straste si prach z nôh“ je presne o tom: nevnučujte sa nasilu! V prípade apoštolov (ktorý boli na ceste) to znamenalo <i>ísť ďalej</i>. V našom prípade, my nikam necestujeme, to znamená <i>čakať</i> ďalej. Vrátiť sa k priateľstvu, službe a čakať, kedy sa ľady prelomia.</p> <p>Ak sa tak stane, známkou toho je, že dotýčný sa začne o Krista zaujímať. Vtedy začíname ODPOVEDAŤ na jeho otázky. Odpovedať! Všimli ste si? Nie udusiť ho prednáškou. Nie naliehať: „Uver! Obráť sa!“ ODPOVEDAŤ NA OTÁZKY. Nezáväzne, informatívne, ako sv. Bernadetta Soubirousová policajnému komisárovi Jacometovi: „Mojou úlohou nie je presvedčiť vás, ale informovať...“ Toto je náš postoj v tejto fáze! Isteže, odpovedáme tak, aby sme mu dodali odvahu k obráteniu – ale je to priateľské a citlivé povzbudenie, nie nátlak!</p>	
29	<p>Keď sa dotýčný začne kloniť k obráteniu – a jeho záujem rastie – pozveme ho na návštevu do bunky. Ešte nie ako člena, ešte nie so žiadnymi nárokmi. Proste: „Vieš čo, ak chceš, poď sa k nám pozrieť, schádzame sa každú stredu, tento týždeň u nás...“</p>	
30	<p>TU NIEKDE SA ODOHRÁVA 1. OBRÁTENIE. Dotýčný sa rozhodne, že on by rád medzi nás patril.</p> <p>1. obrátenie je na jednej strane nedokonalé – nemá ešte ani poznanie ani odvahu úplne a po kresťansky sa odovzdať Bohu.</p> <p>Na druhej strane, je skutočné a úprimné, naozaj chce.</p> <p>Tu by mal začať KATECHUMENÁT – ktorého cieľom je „<i>aby ako odpoveď na Božiu iniciatívu a v spojení s určitým cirkevným spoločenstvom priviedli k zrelosti svojej obrátenie a svoju vieru.</i>“ (KKC 1248)</p> <p>REÁLNE bude k tomu dozrievať na našich stretkách – ako polohosť/poločlen, bez toho, aby sme na neho kládli nejaké bremená či očakávania.</p> <p>IDEÁLNE farnosť ponúka katechumenátny program, do ktorého ho povzbudíme zapojiť sa a ako bunka ho v ňom sprevádzame (napríklad aj my, ktorí sme ho evanjelizovali a priviedli, teraz tento program absolvujeme s ním ako jeho de facto „krstní rodičia“)</p>	
31	<p>Druhé obrátenie = rozhodnutie oddať sa Kristovi a prijať ZÁVÄZOK voči Bohu, voči farnosti, voči bunke. Čas nezáväznosti a hostovania skončil.</p>	

	<p>Je super, ak farnosť ponúka obrad, ktorým môžeme toto jeho rozhodnutie sláviť (možno dokonca vo forme birmovky či prijímania či dokonca krstu – ale ak nie, tak iným vhodným a slávnostným spôsobom, napríklad obradom prijatia nepraktizujúceho katolíka do lona Cirkvi).</p> <p>Určite ho opulentne oslávim v bunke... 😊</p> <p>Dotyčný je teraz naplno začlenený do bunky aj do farnosti.</p>	
32-33	Zhrnutie podľa manuálu...	
DUCH SVÄTÝ		
35	<p>Porozumieť, že hlavný v diele Evanjelizácie je Duch Svätý – nie naše umenie či dokonca presvedčanie!</p> <p>Sme „oslík“, ktorý k inému prináša Krista.</p>	
37-40	<p>Philippe Madre v jednej knihe opisuje tri predpoklady toho, aby sme naozaj plní Ducha boli a aby cez nás konal.</p> <p>V skratke: ak chceme, aby v nás Boží Duch bol, musíme byť Telom Krista – čiže žiť Kristov život (jednota), konať Kristove skutky (apoštolát) a byť úplne vydaní Kristovi a spoliehať sa na Neho v nás (chudoba).</p>	
42	MODLITBA je dýchaním našej duše, musí to byť viac životný štýl, než niečo, čo idem „urobiť“	
43	<p>Formy modlitby – len informatívne, nemusí sa o tom ani vôbec hovoriť;</p> <p>Modlitba za oikos – je to časť nášho modlitbového života, forma služby a záväzku, ktorý sme ako kresťania prijali. Znova pár rád, netreba sa pri tom nijako zvlášť pozastavovať.</p>	Toto stačí stručne a informatívne prejsť.
44-45	<p>ADORÁCIA – Okrem dôvodov, ktoré tam sú, ešte jeden:</p> <p>Adorácia buduje náš vzťah, osobný, s Kristom. Čím viac času trávim v adorácii, tým sme si s Kristom bližší, tým viac do nás preniká – a toto nás potom premieňa a posúva na ceste viery a obrátenia.</p> <p>Samozrejme, za predpokladu, že naozaj adorujeme, klaniame sa, uctieваме Krista, zväčša v mlčaní – a nie že „zabijeme“ celú adoráciu tým, že si na nej „odbavujeme“ rôzne pobožnosti a modlitby a na Krista paradoxne nezvýši čas... 😊 Aj adorácia je umenie, je veľmi blízka kontemplácii.</p>	
47-48	Úlohy, ktoré by sa mali robiť ešte teraz, na stretnutí.	
49	A toto je úloha na doma – je prevzatá z manuálu...	